

PASVALIEDIS

LIETUVOS ATGIMIMO DEMOKRATINES JEGAS REMIĀS LAIKRASTIS.

Nr. 1 (5) 1991 m. sausio 3 d.

SU NAUJAIS, 1991 METAIS!

Senelis Šaltis

(**Ded Moroz**):

**Naujametinis valdytojo
raidžiu LOTO.**

„Raudonas“ ar „rudas“?
2-3 psl.

Kur Z. Magelinskienės
pinigai?

ŽEMDIRBIŲ DARBO REZULTATAI

1990 metų derlių žemdirbiams teko nuimti nelengvomis sąlygomis (tiek meteorologinėmis, tiek politinėmis). Tuo labiau džiugina gausus javų derlius. Pateikiame išvalytų ir išdžiovintų grūdų derlingumą (žiūr. lentelę):

Okis	Derling. cnt./ha	Z. ū. naud. ekon. balas
„Kovo 8-oji“	59,2	51,5
„Istra“	51,1	52,3
„Draugystė“	50,2	57,3
Meškalaukis	49,1	53,7
Namišiai	46,8	51,7
Joniškėlio ž. ū. m.	46,8	56,2
„Pavasaris“	46,7	52,9
Naradava	46,1	52,9
„N. gyvenimas“	45,9	47,8
Veislių t. p.	43,9	58,0
Vaškai	41,9	47,9
Tetirvinai	41,6	48,8
„Ažalynas“	40,9	52,7
„Pergalė“	40,7	49,4
Žadeikoniai	40,4	48,8
Kieménai	39,5	49,1
Grūžiai	39,4	47,5
Rinkūnai	39,2	40,2
„Rytas“	38,6	46,8
Krinčinas	38,3	45,8
Saboniai	37,6	53,7
„Mūša“	37,2	51,5
Saločiai	37,1	47,9
Pušalotas	36,9	47,0
Gulbinėnai	32,7	47,3
Krikliniai	32,4	39,5
Eksp. ūkis	32,2	52,8
Mikoliškis	30,7	46,0
Daujėnai	28,5	41,8
Pumpėnai	27,6	41,8

Bendras išvalytų ir išdžiovintų grūdų derlius rajono ūkiuose — 130551 tonai.

Linkime racionaliai juos panaudoti ir 1991 metais šiuo rodikliu nenusileisti kitų rajonų žemdirbiams.

„Pasvaliečio“ inf.

Susirūpinimas Lietuvos ateitimi

Suvažiavimas paliko gerą įspūdį noru ir pastangomis susikalbėti. O kai yra noras susikalbėti, randačių ir protinčių sprendimai. Suvažiavime nebuvo euforijos, buvo dirbama konstruktiviai, dalykiškai. Nutarimas dėl LKP reorganizavimo užbaigimo, dokumentas dėl LDDP veiksmų ir kiti suvažiavimo sprendimai sujungė absolūtios daugumos diskusijose dalyvavusiu žmonių samprotavimus. Neeilinis sprendimas, rodantis dideli norą suprasti mažumą, buvo nutarimas sukurti frakciją, kuri visiškai pripažista LDDP Programą ir Statutą, tačiau turi savo nuostatas partijos veiklos taktikos klausimais. Džiu-

gu, jog buvo rastas kompromisinis sprendimas ir išliko dviejų „sparnų“ pusiausvyra.

Idomu buvo girdeti žymiu partiečių C. Juršeno, J. Minkevičiaus, V. Velionio, M. Stakvilevičiaus, J. Nekrošiaus bei daugelio kitų aštrias ir protinges minčis. Partijoje sutelktas didelis būrys Lietuvos intelektualų, daug jų, beje, išrinkta į partijos tarybą, vadovaujamą Algirdo Brazauskui.

Suvažiavime geranoriškai kalbėjo krikščionių — demokratų, liberalų, humanistų, profsąjungos konfederacijos atstovai. Jie ragino LDDP įveikti nepilnaverstišumo kompleksą ir bejegišumo jausmą, ryžtin-

giu daryti politinį klimatą, nes mūsų partija žino politinės „virtuvės“ receptą. Nepaisant trukdymų daryti bendrą politiką, Lietuvos politiką, susidarė išpūdis, jog suvažiavime užsimezgė kairiojo fronto sąjungos perspektyva.

Suvažiavime buvo didelis susirūpinimas Lietuvos ateitimi, demokratijos likimu. Akivaizdu, kad „žaibiškas“ Lietuvos Nepriklausomybės pasiekimo kursas žlugo. Paryžiaus konferencija išskaidė iliuzijas, jog Vakarai privers Rytus pripažinti mūsų nepriklausomybę. Praktika patvirtino mūsų priešrinkiminę nuostatą: į Europą ir pasaulį ižengsi me pirmiausia per derybas (Nukelta 14 psl.)

Mokslų Akademijos Prezidiumo salė žinoma daugeliui vilniečių, vienaip ar kitaip siejančiu save su politine veikla arba rimtais besidominčiu politika. Cia brendo Lietuvos Atgimimo idėjos, iš čia jos paplito jau kaip dalis Sąjūdžio nuostatų. Pastaruoju metu į pastatą Gedimino prospektą pradžioje vėl krypsta įdėmūs, kartais viltini, o kartais ir ironiški žvilgsniai. Bet ypač susidomėjimas išauga kas antrą trečiadienį. Tada jau ir vieitos visiems susirinkusiems ima nebeužtekti.

Daugelis tikriausiai yra kažkiek girdėjęs apie daugiausiai mokslininkų iniciatyva nesenai įsikūrusi Lietuvos Ateities Forumą. Būtent jis ruošia trečiadieniais teorines diskusijas reikšmingais visai Lietuvai klausimais. Antai, gruodžio 19 d. įvyko diskusija „Lietuvos politinė sistema: parlamentinė ar prezidentinė respublika?“, o gruodžio 5 d. — diskusija „Totalitarizmo grėsmės galimybės Lietuvoje“.

Kiekvienas žodis mums ką nors primena ir kažkiek veikia. Bent man žodis „totalitarizmas“ arba jam gimininingas „totalinis“ turėjo nelabai gerą „skoni“. Ilgą laiką „totalinis“ siejosi su „fašistiniu“ ar ki-

tais despotiškais režimais. Pavartęs 1969 m. tarptautiniu žodžiu žodynā, visai nenustebau aptikęs, kad nėra žodžio „totalitarinis“ reikšmės, tik yra „totalitarinis režimas“ su nuoroda į fašizmą. Vien tik prieš gerus penkiolika metų pir-

valio krašto žmonėms.

Kadangi esame Rytų ir Vakarų kultūrų sandūroje, tai ir negalime išvengti jų įtakos. Bent jau nuo Bizantijos imperijos laikų tikrai pastebime, kad egzistuoja rythetiski labai gaji tradicijai, kai viskā nule-

valstybė pajungia žmogaus asmeninį gyvenimą, moksľą, švietimą ir meną tarnauti savo tikslams. A. Lozuraitis teigia, kad totalitarizmas „prasideda ten, kur ideologija susijungia su politine valdžia“. Tuo metu, kai valdžia ima palaikyti ideologiją, galime teigti, kad pradeda dygti totalitarizmo daigai.

Kur krypsta Lietuva? — savęs pranešime klausė R. Gavelis. „Visada nepartiniškis“ rašytojas, kaip kad jis prisistatė susirinkusiems, pats ir atsakė — tiktai ne liberalios demokratijos link. Štai kuo grindžia savo teiginį pranešėjas. 1. Kai nėra veiklos programos, gali daryti, ką nori. 2. Partijos kuriamos ne pagal objektyvius poreikius, o pagal norus, nes kitaip dar nesugeba veikti. Be šių objektyvių priežasčių, rašytojas nurodė ir „nemalonų struktūrų“ susidarymą. Jo nuomonė, jau veikia slaptasis aeropagas*, kuris viskā daro sąmoningai. Sugalvojės savo sumanytus dėsnius, juos bando primesti gyvenime. Jeigu kas nepatinka, tuo apšaukiamas KGB agentu (pasitaiko, kad tam pačiam žmogui LKP (TSKP) atstovai klijuoja fašisto etiketę. Todėl turinčių savo nuomonę fašis-

KOKIŲ LAIPTŲ MUMS REIKIA

mą kartą olandų parodytas totalinis futbolas kiek švelnino šio žodžio reikšmę.

Taigi, ar gresia Lietuvai totalitarizmas? Diskusija žadėjo būti įdomi, nes pagrindiniai pranešėjai buvo pakvesti rašytojas R. Gavelis, plačiai išgarsėjęs savo romanu „Vilniaus pokeris“ ir jau rašęs šia tema „Respublikos“ laikraštyje, taip pat filosofas A. Lozuraitis. Be to, dar diskusijoje dalyvavo „Literatūros ir meno“ vyr. redaktorius V. Rubavičius, filosofas B. Genzelis, pirmosios Sąjūdžio Tarybos narlys A. Medalinskas ir kit. Manau, jog jų mintys galėtų būti įdomios ir Pas-

mia postas. Vakaruose nėkas nelaiko tragedija politinio veikėjo pasitraukimą iš pirmo plano į antrą, nes ten visada yra „politinių veikėjų bankas“ (B. Genzelio pavartotas išsireiškinimas). Lietuvoje to dar nesimato. Cia daug kas (beveik viskas?) siejama su asmenybėmis. Ir tai suprantama. Lietuva neturi, nes ir neturėjo partinių tradicijų (keli dešimtmečiai iki 1940 m. tokios tradicijos negalėjo tvirtai suformuoti). O vienos partijos buvimas, kaip pastebėjo B. Genzelis, sudaro prielaidas totalitarizmo gimimui („Vienna partija — jau totalitarizmo momentas“).

Totalitarinėje sistemoje

— Žmona paliko mane jausdama tą patį, ką ir per vestuves. Ji buvo laimėjaga.

BE KOMENTARŪ

KAIP VISADA

Aukštame lygyje praėjo tradicinis priešnaujametinis vadovų susitikimas — pobūvis „Dūdoriaus“ kluobe.

ĮZULUMAS

Biržų snaiperiai (žr. „Pasvaliečio“ Nr. 4) gruodžio 16 d. vėl šeimininkavo Grūžių miške.

PAGALIAU

Atsirado entuziastų grupė, kuri nori miesto pirtyje irengti ne tik alaus bariuką, bet ir keletą ma-

sažo kabinetų. Ieškomas kvalifikuotos specialistės.

KONCEPCIJA

Kam ginčytis dėl būsimio Lietuvos administraciniu paskirstymu, jeigu tik reikia atstatyti buvusį XIII amžiuje, kai lietuviams pradėjus jungtis į valsčius Žemaičių žemėje jų buvo

32, o Aukštaičių — 12.

VAIDUOKLIS

„Darbo“ laikraštyje milicija — policija pranešė, kad išblaivinimui buvo prijatytas Saulius Strigas, dar iki šiol tebegyvenantis Gražinio gatvėje.

tū - kagėbių gretos galiai augti). Cia nemažai prisideda savo pozicija „Lietuvos aidas“. Valstybės laikraštis neišreiškia nei Aukščiausiosios Tarybos, nei juo labiau vyriausybės nuomonės. Logiška manysti, jog jis tarnauja aeropago interesams.

Siuo metu Lietuva įgyja naujają ideologiją, kuri be kita ko reiškama tautiškuo, vienybės idėjomis. Tai mums reikalinga, tik neužmirškime, kad tautiškumas yra politinė vertybė ir todėl „neturi būti iškelta aukščiau kultūros“ (A. Lozuraitis). Griaunant kultūrą ir formuojant naujają ideologiją, negalima nesuformuoti despotiškos aplinkos. Savo pranešime filosofas A. Lozuraitis nurodė tolesnį kelią. Be jau minėtų, iškyla politinės ištikimybės idėja. I pareigūnus parenkami ištikimi žmonės, nekreipiant dėmesio į kompetentingumą, nes tik tokie pareigūnai ištikimai tarnauja, kadangi suvokia, kad sėdi ne savo kėdėse. Gi politinę valdžią mėginama apvalyti nuo pačių doriausių žmonių (skaudžiausias pavyzdys, kurio pasekmės vargu ar gerai suvokiamė, atvejis su Justiniu Marcinkevičiumi). Na, o vadai ima kalbėti tautos vardu.

Deja, totalitarizmo ir demokratinės jėgos nėra tolygios. Aktyviam, grubiam, nesiskaitančiam supriemonėmis totalitarizmui priešpastatoma demokratijos, liberalizmo idėjos intelligentum. Tuo tarpu Lietuvos intelligentija, 1988—1989 metais pakėlusi visą Lietuvą (kol kas dar niekas man neįrode, kad tai buvo A. Terlecko ar A. Aukštikalnienės nuopelnas), gana bejėgė, nes smarkiai priklauso nuo valdžios malonių. O kiek intelligentijai, t. y. mokslui, švietimui, menui, literatūrai skiriama dėmesio ir lėšų, daugelis gerai žinom.

R. Gaveliui atrodo, kad totalitarizmas gryna prasme Lietuvoje neįmanomas, ir demokratija nebūtinai turi susiformuoti per autoritariņį laikotarpį. Demokratija gali laimeti tik tuomet, jei pavyks „pastatyti pertvarką tarp ideologijos ir politinės valdžios“ (A. Lozuraitis). Geresnio politinio barometro dar neturime.

Žinoma, dviejų valandų teorinėje diskusijoje ne viską sugebėta aptarti, todėl mažiau dėmesio buvo skirta kairiojo totalitarizmo esmei atskleisti, nors, manau, tai daryta sąmoninga, nes su šiuo totalitarizmu esame neblogai par-

žištami.

I Mokslo Akademijos Prezidiumo salė veda platūs ir patogūs laiptai. I demokratiją tokį laiptą nėra. Juos pakeisti galėtų bendraminčių, pripažinančių tikrąsias demokratijos ir liberalizmo vertynes, glaudesnis bendradarbiavimas ne tik Vilniuje ar kituose didesniuose miestuose, bet ir čia, Pasvalyje.

Gediminas ZARDECKAS

P. S. Vis negaliu užmiršti lapkričio 22 d. „Lietuvos alde“ išspausdinto raginimo pranešti atitinka-

moms tarnyboms apie nelojalius žmones. Tegul mano dalyvavimas Lietuvos Atėties Forumo diskusijoje ir jos aprašymas bus mano pareiškimu, kad esu nelojalus tiek kairiajam, tiek dešiniajam totalitarizmui, nes „raudonas ir rudas — vienodai pavojingi“ (žr. gruodžio 19 d. „Respubliką“).

*) Aeropagas — senovės Atėnų aukščiausia valstybės taryba, kuri kontrollavo visus valstybinius organus, saugojo aristokratijai naudingas tradicijas.

NUOMONĖS

bai pavojinga.

C. MILOŠAS
Nobelio premijos laureatas

„Kai pagalvoju apie šiandieninę Rytų Europą, prisimenu pasaką, parašytą Francois'o Rabelais'o. Saltose kraštuose vykės didžulis mūšis ir buvęs toks speigas, kad užšalę visi mūšio garsai. Sakyčiau, dabar, po penkiasdešimt metų, viskas atitirpo ir girdėti tas pats ginklu žvangesys ir tie patys šūksniai: „Mušk, užmušk!“. Atgijo suakmenėjusios figūros, ištrauktos iš didžiulio šaldytuvo. T. VENCLOVA“

LAVĘNU PENSIONATO DARBUOTOJU SUSIRINKIMO,
IVYKUSIO 1990 M. LAPKRIČIO 14 D.,

PROTOKOLAS

Darbotvarkė: Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatės Rasa Rastauskienės straipsnio, išspausdinto „Lietuvos aidė“ 1990 m. lapkričio 8 d., „Gyvenimas diktuoja apmąstymus“ svartumas.

Pirmininkauja susirinkimui pensionato kolektivo tarybos pirmininkas A. Zuopelis, sekretorė — R. Adomavičiūtė.

Susirinkime dalyvauja: 57 Lavęnu pensionato darbuotojai, arba 81 proc. nuo bendro darbuotojų skaičiaus.

Svečiai: Z. Magelinskienė — Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatės R. Rastauskienės padėjėja, V. Jatkaukas — Pasvalio rajono Tarybos sveikatos apsaugos komisijos pirmininkas.

Pasisakymai: 1. Lavęnu pensionato direktorius A. KAZLAUCIŪNAS.

Jis nurodo, jog straipsnyje pareikštos kritinės pastabos nepagrūstos, matomai dėl straipsnio autorei neturėjimo tikslios informacijos.

Didesnės paklausos prekės buvo skirstomos vietas profsajungos komitete, šiuo metu tam reikalui sudarytos komisijos. Butai paskirstyti darbuotojams eilės tvarka. Trys butai buvo palikti laisvi, pagal sudarytą sutartį su remonto statybos valdyba, kuri turėjo atlikti globotinių korpuso vidaus inžinerinių tinklų kapitalinį remonto.

Remonto laikotarpiui buvo numatyta globotinius apgyvendinti laisvuose butuose.

Straipsnis gime dėl darbuotojų nepagrūstų skundų. Pensionate susidare grupė 5—7 asmenų, kurie nepagrūstai rašinėja skundus, šmeičia administraciją. Geriausios prekės paskirtos

ne man, bet darbuotojams. Pvz., automašina „Ziguli 2106“ paskirta medicinos felcerei J. Gilbrantienei, šaldytuvas „Snaigė“ už 490 rub. — medicinos seriali Z. Užpulevičienei. Medicinos sesuo Z. Užpulevičienė, kurios šeima susideda iš 2 asmenų, buvo perkelta iš avarinio buto į butą su patogumais, tačiau tuo nepatenkinta ir skundu srautas nesibaigia. Šiuo klausimu tikrinimus atliko 5 komisijos, kurios pripažino, jog jai butas su teiktas teisingai. Z. Užpulevičienė vis toliau skundžiasi.

2. J. KAVALIAUSKIENĖ — sesuo šeimininkė: Visos didesnės paklausos prekės skirstomos teisingai. Butai paskirstyti eilės tvarka, globotiniai neišnaudojami, direktoriaus adresu nematau jokios kaltės.

3. A. NARKEVIČIENĖ — vyr. buhalterė: Prekių gauname mažai, todėl darbuotojai nepatenkinti. Direktorius už pirkas statybinės medžiagos sumokėjo mažmeninėmis kainomis.

Yra ministerijos leidimas. Jokio pažeidimo nematome. Komisija šlo klausimo netikrino.

4. L. TASKAUSKIENĖ — skalbimo mašinų mašinistė: Kol pensionato darbuotojai gyveno senuose butuose, skundų nebuvo, o dabar negerai. Dirbome senoje pirtyje — skalbykloje, kur nuo lubų varvėjo vanduo ant galvos, o dabar turime naują — kaip gera dirbt. Diretorius daug padarė, gėda skundikams.

5. A. ZUOPELIS — ūkio dalies vedėjas — kolektivo tarybos pirmininkas: Direktorius mūsų per daug geras, gaili žmonių, kurie nusikalsta, per mažai baudžia. O tokį mūsų kolektive yra nemažai, kurie mégsta pažeidinėti darbo drausmę ir rašyti skundus. Deficitines prekes skirsto ne direktorius, o komisija.

6. J. GILBRANTIENĖ — med. felcerė: Aš gavau mašiną „Ziguli-2106“, bet man dėl jos vis prikaišojama ir daugiau prekių negaunu. O. Valinskienė — vietus profkomiteto pirminkė taip man aiškina. (Nukelta į 4 psl.)

PROTOKOLAS

(Atkelta iš 3 psl.)

7. A. KULIAVCEVA — vyr. medicinos sesuo: Pensionate dirbu 20 metų ir per tą laiką atskiriemis pensionato darbuotojams direktorius nebuvo geras. Yra pas mus grupelė pletkininkų, kurie šmeižia vadovą ir kolektyvą — tai pagrindiniai darbo drausmės pažeidėjai. Pensionato medicinos sesuo Z. Užpulevičienė su ašaromis kalbėjo, jog skundų nerašiusi, o parašas ant skundo jos yra. Jai visą laiką negerai, nors pati gerai dirbtį nesistengia. Gavo dviejų kambarių butą su patogumais, vis tiek negerai ir rašinėja skundus, nors šeima susideda iš dviejų asmenų. Visą dieną reikia dirbtį su globotiniais ir taip nervai įtempsti, o čia dar nepagrūsti skundai. Vieną kartą visus skundikus reikia nušluoti. Prekės skirstomos teisingai. Man paskyrė dviratį ir dabar yra kas ant manęs pyksta, o man į darbą — 6 km. Deputatų buvo pasakyta, kad padarei darbą ir gali eiti namo. Taip pas mus daryti negalima.

8. A. VARANAUSKIE-NĖ — sanitariė: Sieno per mažai man davė. Direktorius priekaištauja, kodėl darbo metu palieku globotinius ir išeinu į namus. Mano vyros I grupės invalidas. Alaus nepardavinėju. Atėjo A. Zuopelis į namus ir paklausė, kodėl šiaudus vežu be leidimo, aš jam atsakiau, kad nuo 25 aru galiu šiaudų parsivežti.

9. D. PETKEVICIUS — agronomas: Sanitarė A. Varanauskienė meluoja, kad mažai šieno gavo. Aš pats jai į namus nuvežiau dvi

priekabas. Direktorius geras. Man, kaip jaunam specialistui, visuomet pataria ir pamoko.

10. Z. LIKPETRIENĖ — zootechnikė: Sanitarė A. Varanauskienė neteisingai skundžiasi, viską nori, kad jai atvežtų į namus, o kad jos vyras alų daro ir pardavinėja pensionato darbuotojams, tai jinai apie tai nešneka.

Turėjo pievos apie 3 ha, visą paupi, o nusipjauti nenori, viską nori gauti gatavo, nors su ja gyvena pilnametis sūnus.

11. L. PETRONAVICIENĖ — gamybos vedėja: Pensionatas gauna labai mažai prekių, todėl kyla nesantaika.

12. Z. MAGELINSKIE-NĖ — Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatės R. Rastauskienės padėjėja: Man tenka su Jumis bendrauti ir aš visas žinias perduodu R. Rastauskienei. Ministerijos komisija ne visus klausimus patikrino, ką mes parašėme.

13. V. JATKAUSKAS — Pasvalio rajono sveikatos apsaugos komisijos pirmininkas: Mums tos emocijos tik trumpina gyvenimą. Aš gerbiamą direktorių galu pagirti už tokį gerą darbą. Gerb. Vinkus pasakė, kad daugiausia skundų gaunama iš savo kolektyvo narių. Jūs dirbate sunkų darbą, o dabar skundai, pyktis, reikia šypsotis. Dirbkite ir toliau pensionate. Linkiu geros sveikatos, o skundų rašinėtojams vieną kartą ateis liepto galas.

Pirmininkaujantis
A. ZUOPELIS
Sekretoriaujanti
R. ADOMAVICIŪTĖ

J. R. GARBIŠIUS

Man iki šiol dar kaip reikiant neaišku, kas tai yra Partijos pinigai.

(iš Z. Magelinskienės straipsnio „Ar kurs Partija verslų cechą?“)

Man iki šiol dar kaip reikiant neaišku, Ir dėl to naktimis nemiegū. Gal parašyt į komitetą laišką — Koks gi likimas manų pinigų?

Leidėjas: laikraščio taryba
Rinko ir spaustino „Varsos“ spaustuvė,
Redakcijos adresas: 235250 Pasvalys,

SL — 654

NORĘTUSI PAKLAUSTI

Butai ir cechai man nerimą kelia.
Vėl nėr lygybės! Nejau ir nebus?!
Gal pakalbėt apie tai su Rasele,
Ar atsikvies Pasvalin „kuokiukus“?
Bet išgyvensiu ir dar daug pamatysi,
Straipsnį ne vieną sukurpsiū tikrai...
Kaip ten bebūtų, perkasiu tyčia —
Mano ar partijos tie pinigai?

Ofsetinė spauda 0,5 spaudos lanko. Tiražas 2 000 egz.
„Varsos“ spaustuvė, 235319 Panevėžys, Beržų 52.
Redakcijos adresas: 235250 Pasvalys, Vilniaus g. 5, telef. 5-13-75.
Nr. kaina 30 kap. Užsakymo Nr. 5441

Susirūpinimas Lietuvos ateitimi

(Atkelta iš 1 psl.)

su Tarybų Sąjunga. Kaip politinė partija, LDDP siūlo ir išeiti iš susidariusios padėties. Nuoseklių reformų ir sprendimų būdas — „žingsnis po žingsnio“ politika — yra vienintelė priimtina šių dienų situacijoje. Deja, ši Nepriklausomybės įgyvendinimo taktika geriau buvo suprantama užsienyje, nei Lietuvoje. Prie to mes neišvengiamai sugrižime, tik nepalyginamai daugiau praradę. Esame įsitikinę, kad politiniai sprendimai bus sekmingi, jei bus pradėta vadovautis Lietuvos žmonių gyvybiniais interesais.

Svarbiausia partijai nepamesti orientyrų. Mūsų tikslas — ginti ir atspindėti žmonių, gyvenančių iš savo fizinio ir intelektualaus darbo ir labiausiai pažidžiamų visuomenės sluoksninių interesus. Iš pirmo žvilgsnio šie tikslai gana tolimi ir mus neliečiantys. Anaiptol, tik atidžiau pasidairykime ir įsijauskime į žmonių skriaudas.

Stai Pušalote reikalaujant namo savininkai iš butų keliamos daugiau kaip 30 metų čia pragyvenusios gerbiamos mokytojos, pensininkės I. Porvaneckienė ir M. Buišienė. Tuotarpu nei mokykla, nei švietimo skyrius joms kitų patalpų šiuo metu suteikti negali. Taip vieniems atitaisydamis senas skriaudas, kitiemis jas dvigubiname.

Apie 15 metų Joniškėlio vykdomajame komitete išdirbo S. Blazarėnienė. Seimą užgriuva dukros ligos negandos. Nepaisant šių aplinkybių naujojoje sav-

valdybėje jai darbo neliko, o jos vietoje įdarbinama Tarybos pirmininko A. Valiušio žmona. Ar priimant tokį sprendimą buvo atsižvelgta į žmoniškumo kriterijus?

Joniškėlio statybinių medžiagų gamyklos vadovybė Linkuvos gatvės 5 ir 7 numeriais pažymėtuose namuose visiems įrengė skysto kuro apšildymo katilus, tačiau 5 asmenų invalido A. Astrausko šeimai ir V. Drevinskienei, vienai auginančiai vaikai ir dar prižūrinčiai nusenusią motiną, šių patogumų pritrūko. Ir tokiu pavyzdžiu apstu. Tad iš atminties sugrižta suvažiavimo delegato, poeto Algimanto Baltakio žodžiai: „Kur valdžia — ten ir lovys. Kur lovys — ten kialės“.

Pagrindinė suvažiavimo išdava ta, kad persiorganizavimą partija baigė išliktama vieninga, anaipolt nereiškianti vienodumo, ir todel suvažiavimo sprendimais aš patenkintas. Kol dar nespėjome susitikti platesniams pokalbiui, partijos draugams noriu pasakyti — bükime. Bükime savo partinėse organizacijose, savo partijoje. Atmeskime kai kurias abejones, bükime pastovūs, nuoseklūs, bükime tvirtesni savo apsisprendimu, o ne politinėje šalikelėje, bükime arčiau vienas kito. Kas ką ir kaip bepasakyti, supraskime, kad esame tautos dalis, pasiryžusi aktyviai dalyvauti nepriklausomos Lietuvos demokratiniame sutvarkyme. Todėl jai savimi ir savo darbais reikalingi.

J. BUDREVICIUS
Lietuvos demokratinės
darbo partijos
Pašvalio rajono komiteto
sekretorius

SPAUSDINAME IVAI-
RIAS NUOMONES, NEBU-
TINAI SUTAMPANCIAS
SU REDAKCIJOS NUOS-
TATOMIS.

REDAKTORIUS
V. RIMSA